

РЕШЕНИЕ

№ 4493

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов , като разгледа дело номер **3612** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, чрез адвокат от К., срещу Решение № 57/05.01.2023г., постановено по нахд №324/2022г. по описа на СРС, 136-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-040999/29.11.2021г., издадено от Директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което наказателното постановление на „ОМВ България“ ООД са наложени 7 имуществени санкции всяка от които по 2000лв., както следва: за нарушение на чл. 43з,ал.1 от ЗТТСТИ /т.1 от НП/, за нарушение на чл. 43з,ал.2,т. 2 от ЗТТСТИ /т.2 от НП/, за нарушение на чл. 43з, ал.2, т. 3 от ЗТТСТИ /т.3/, за нарушение на чл. 43з, ал.2,т. 4 от ЗТТСТИ /т.4/, за нарушение на чл. 43з, ал. 3, т. 4 от ЗТТСТИ /т.5/, за нарушение на чл. 43з, ал. 4 от ЗТТСТИ /т.6/ и за нарушение по чл. 43з, ал. 4 /т.7/.

Касаторът моли да се уважи жалбата му като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което да потвърди НП. Излага доводи за законосъобразност на наложените санкции, както и че са осъществени съставите по

7-те посочени като нарушени разпоредби. Визира, че в хода на съдебното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото са спазени разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН при издаването на АУАН и НП. Позовава се на установените конкретни обстоятелства при проверката като твърди, че нарушенията били индивидуализирани в степен, позволяваща да не бъде накърнено правото на защита на санкционираното дружество. Излагат се доводи по същество за разписаното задължение по чл.43з, ал.1 ЗТТСТИ - изискването в потребителската опаковка на електронните цигари и /наргилетата да се включва листовка с изброени съответни изисквания в отделни точки, а ал. 4 изискването да се указва съдържанието на здравното предупреждение. Визира се, че съставът на чл.43з, ал.5 вр. чл.35л, ал.2,т.3 ЗТТСИ определя информационното съобщение върху опаковката- да се разполага върху двете най-големи повърхности на потребителската опаковка и на всяка външна опаковка, а не на една. С оглед изложеното се прави извода, че всички тези изисквания не били спазени в предлаганите на потребителите електронни цигари от жалбоподателя, което довело до неинформираност на потребителя, невъзможност да вземе търговско решение или вземането на такова без да знае опасността за здравето. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - „ОМВ България“ ООД, в писмено становище, изразява позицията за неоснователност на касационната жалба, поради което моли да се остави в сила решението на СРС и да се присъдят разноски.

Прокурорът от СГП предлага да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По съществото си касационната жалба е неоснователна като за да достигне до изложения извод, съставът съобрази следното:

За да постанови отмяната на НП, изводите на СРС са за допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е обсъдил обстоятелствената част на НП, според която при проверка на 05.07.21г. в магазин, стопанисван от „ОМВ България“ ООД, се продавали електронни цигари (наргилета), марка „V.“, като в потребителската опаковка липсвала листовка; липсва информация за поеманото количество никотинна доза; липсва партиден номер; липсва препоръка за съхранение на изделието далеч от деца; потребителската опаковка включва отличително обозначение, изображение на диня, което наподобява хранителен продукт; върху потребителската опаковка е поставено здравно предупреждение „Внимание! Това устройство съдържа никотин, който води до пристрастяване. Забранено за лица под 18 години.“, вместо „Това изделие съдържа никотин, който води до силно пристрастяване. Не се препоръчва за употреба от непушачи“; здравното предупреждение върху потребителската опаковка не е разположено върху двете най-големи повърхности на потребителската опаковка, а е разположено върху едната голяма повърхност

СРС се е позовал на посочената като нарушена разпоредба на чл. 43з, ал. 1 от ЗТТСТИ, съгласно която „В потребителската опаковка на електронните цигари и/или контейнерите за многократно пълнене се включва листовка със...“, като са изброени конкретни изисквания в отделни точки. Ал. 4 на чл. 43з от ЗТТСТИ указва съдържанието на здравното предупреждение върху всяка потребителска опаковка и върху всяка външна опаковка на електронните цигари и на контейнерите за многократно пълнене, а именно: „Това изделие съдържа никотин, който води до силно пристрастяване. Не се препоръчва за употреба от непушачи“. Посочено е, че състава на чл. 43з, ал. 5 вр. чл. 35л, ал. 2, т. 3 от ЗТТСТИ определя информационното съобщение върху опаковката да се разполага върху двете най-големи повърхности на потребителската опаковка и на всяка външна опаковка.

От така изложеното за съдържанието на НП, СРС е формирал извода, че АНО е издал оспорваното НП на първо място при допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с връчването на поканата за съставянето на АУАН и АУАН. Посочено е, че няма надлежно връчване, доколкото чл.180, ал.5 от НПК в. с чл.84, ал.1 от ЗАНН изисква при връчване на ЮЛ да се отбележи на кое лица се връчва и на каква длъжност е. Посочено е, че поканата е връчена на физическо лице, но не е ясно каква е връзката му със санкционираното дружество- служител ли е или пълномощник. Визирано е, че от показанията на актосъставителката С. единствено се допълва, че връчването е чрез районното управление, но без данни за лицето на което е връчен поканата и АУАН.

На следващо място СРС е приел, че НП е издадено при неправилно приложение на материалния закон, доколкото неправилно е санкционирал дружеството жалбоподател за седем самостоятелни администативни нарушения, без да е изложил каквито и да било аргументи относно прилагането на чл.18 от ЗАНН. Визирано е, че безспорно се касае за нарушения, свързани с информацията, но само относно 1 продукт –електронна цигара за еднократна употреба. Посочил е, че в случая АНО може да търси отговорност на съответния търговец единствено за две отделни нарушения-за съдържанието на потребителската опаковка по чл.43з, ал.2 ал.3 или ал.4 от ЗТТСТИ или относно листовката – чл.43з, ал.1 от ЗТТСТИ. Направен е извода, че така се нарушава правото на защита на субекта да разбере какво точно е извършил.

Касационният състав напълно споделя изводите на въззивния съд. На първо място правилно е констатирано, че представлява съществено процесуално нарушение липсата на отразяване на качеството на лицето получило поканата и АУАН. В АУАН е посочено, че същият е съставен при условията на чл.43 от ЗАНН. Отражено е, че дружеството има управител и прокурист, но има положен подпис като същият е върху самия АУАН, а е известно, че при съставянето му на 10.09.21г. дружеството не е представявано именно, поради което на 06 РУ е изпратен АУАН за връчване. По преписката са налични уведомителни писма от актосъставителя до РУ да се връчи като се връчи или лично на управителя, или ако се връчи на друго да се посочи, че е упълномощено лице с нотариално заверено пълномощно. Следователно –подписът на връчен впоследствие АУАН не е ясно чие е -на управителя Д. С. или на прокуриста Е. У.. В тази връзка правилно СРС е констатирал, че се касае за съществено процесуално нарушение. Следва да се има предвид, че в касационната жалба не са изложени с оглед на тази констатация никакви доводи.

На следващо място също се споделя второ съображения за допуснато съществено процесуално нарушение. Не е следвало отделните изисквания касатетелно опаковката

да се извеждат в отделни деяния, тъй като представляват едно нарушение –което и да е от изискванията, разписани в чл.43з от ЗТТСТИ –може да осъществени състава на нарушението. Също така –другото деяние е във връзка с листовката. Като не е съобразил изложените обстоятелства, административно-накаващият орган е допуснал издаването на опорочено НП, което правилно е било отменено, поради което касационната жалба е неоснователна и решението на СРС като правилно и законосъобразно –следва да се остави в сила.

С оглед изхода от спора - в полза на ответника трябва се присъждат и разноски направени в производството пред тази съдебна инстанция. По отношение на такова искане е направено възражение за прекомерност на претендираното адв. възнаграждение. По приложените договор за правна защита и съдействие и платежни документи искането е за присъждане на сумата 3000 лева. Касационният състав намира, че същата е прекомерно завишена за дела, при които наложеното наказание е под формата на имуществена санкция в размер от 10 000 до 25 000 лева, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 1660 лева. Съобразявайки изложеното, съставът на съда счита за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение и на ответник по касационна жалба се дължи минимално предвиденото по посочената разпоредба от Наредба 1/2004 г. на ВАДвС в действащата сега редакция.

Следователно на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63в, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 57/05.01.2023г., постановено по анд.324/2022г. по описа на СРС, 136-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на „Вейпи“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата 1660 (хиляда шестотин и шестдесет) лева разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.